

Arbeidsvoorwaardennota CNV sector Waterbedrijven

Voorwoord cao-onderhandelaars CNV, Arno Reijgersberg en Hans Smits

Het afsluiten van een cao voor medewerkers van de waterbedrijven is geen eenvoudige opgave gebleken. In 2018 en 2019 is het niet gelukt om tot een breed gedragen cao te komen. Na een slepend, langdurig proces, waarbij zowel werkgevers als werknemers actie hebben gevoerd én een advies van Hans Borstlap als onafhankelijk deskundige, werd een akkoord bereikt over een cao voor 2020.

In het jaar 2020 zijn zo wel aan CNV-zijde, als aan FNV-zijde de onderhandelingsdelegaties gewijzigd. Nieuwe spelers, nieuwe kansen. Echter, in de aanloop naar deze cao-onderhandelingen is de relatie tussen werkgevers en bonden er niet beter op geworden.

Inzet: CNV Publieke Diensten zal investeren in het onderhouden van een goede relatie met werkgevers en werkgeversvereniging.

CNV Publieke Diensten verwacht daar tevens een inspanning vanuit de werkgevers (-vereniging) voor terug en verwijst naar de eindevaluatie van dhr. H. Borstlap uit oktober 2018:

“op welke wijze de werkgeversvereniging waterbedrijven meer dan tot nu toe het onderhouden van effectieve en constructieve arbeidsverhoudingen tot haar opdracht kan gaan beschouwen onder het motto: een cao is niet het beginpunt van goede arbeidsverhoudingen, maar het eindpunt. De strategische thema’s, die bij de waterbedrijven de komende jaren aan de orde zijn, tegen de achtergrond van de veranderende maatschappelijke context, vragen voortdurend de aandacht van werkgevers en werknemers. Dat vraagt regie en een periodieke agendering van relevante thema’s ter bespreking door werkgevers en werknemers.”

Indeling

Hieronder de onderwerpen waarover we in de sector Waterbedrijven afspraken willen maken. In 2021 liggen de prioriteiten bij behoud van werk en een loongroei die niet afwijkt van de gemiddelde ontwikkeling. Ook duurzame inzetbaarheid, employability, thuiswerken en het verminderen van werkdruk die als hoog wordt ervaren en toeneemt met de coronacrisis, zijn speerpunten.

Onderwerpen

1. Cao-loon

De inflatie groeit in 2021 naar verwachting met 1,5%. Daarnaast stijgen nog de pensioenpremies ABP. Uiteindelijk zet CNV Publieke Diensten in op minimaal koopkrachtbehoud.

CNV Publieke Diensten zet in op een loonontwikkeling waarbij de sector Waterbedrijven een aantrekkelijk werkgever blijft en/of wordt. Door krapte op de arbeidsmarkt is het zaak om kennis en kunde voor de sector te behouden en binnen te halen.

2. Garantielonen

Met ingang van 2006 hebben de waterbedrijven een nieuwe loonlijn en een nieuwe indeling van functies ingevoerd op basis van een vergelijking met soortgelijke functies bij andere bedrijven (de referentiemarkt).

Marktconformiteit was daarbij wat betreft de niveaus een belangrijk aandachtspunt, d.w.z. dat een werknemer in de watersector ongeveer dezelfde beloning moet krijgen als die hij of zij buiten de sector voor hetzelfde werk zou krijgen. Tegelijkertijd is toen afgesproken dat de zittende medewerkers hun salaris behouden, de zgn. garantieregeling.

CNV Publieke Diensten heeft met volle verstand de garantieregeling mede ondertekend en houdt daar aan vast. Afspraak is afspraak. De betreffende medewerkers hebben een uitgavepatroon en verplichtingen, die in lijn zijn met het inkomstenpatroon.

Om (op termijn) te komen tot afbouw van salarisgarantie hebben werkgevers en werknemers destijds een wederzijdse inspanningsverplichting afgesproken. Medewerkers met een garantie moeten bij interne vacatures een voorkeurspositie krijgen om aan te kunnen sluiten bij het niveau van kennis en competenties passend bij het oorspronkelijke (salaris-)niveau.

Aanleiding van de garanties was dat een te dure cao leidde tot uitbesteding aan goedkopere 'onderaannemers'. Als gevolg van deze nieuwe loonlijn werd daarop het doel om secundaire werkzaamheden niet uit maar in te besteden. Gezien de huidige arbeidsmarkt en de tendens van 'opschuiven in de keten' ligt dit argument ver achter ons.

Het nieuwe loongebouw en het ontstaan van garanties dateert alweer vanaf 2005/2006. Op dit moment zijn door natuurlijk verloop steeds minder medewerkers met een oorspronkelijke salarisgarantie uit 2005.

Daaropvolgend hebben diverse reorganisaties binnen en buiten de bedrijven nadien voor een aanvulling/uitbreiding gezorgd van de garanties. Het is in die zin dermate diffuus dat salarisgaranties niet vanuit de oorsprong "invoering loonlijn 2005" te herleiden zijn.

3. Beloning en corona

Veel werknemers bij de Waterbedrijven hebben met de coronacrisis van de ene op de andere dag hun werk drastisch moeten aanpassen. Velen pasten hun thuissituatie aan en gingen thuiswerken om besmettingen tegen te gaan. Er moesten met alle maatregelen en protocollen ook werkzaamheden buitenshuis verricht worden. Het werk, maar ook allerlei overleggen moesten op andere manieren plaatsvinden. Daarmee hebben werknemers bijgedragen aan de continuïteit van de waterbedrijven en de beheersing van het virus. De waardering zien wij graag terug in de nieuwe cao.

4. Vakbondscontributie

Vakbonden zijn een belangrijk vliegwiel om de participatie van medewerkers in de arbeidsvoorwaardenvorming, duurzame inzetbaarheid en gezonde arbeidsomstandigheden te verhogen. Daarnaast geven bonden ondersteuning en advies bij individuele vragen.

CNV Publieke Diensten wil dat medewerkers van de werkgever jaarlijks een toeslag ontvangen ter grootte van 50% van de contributie van een vakbond naar keuze. De 50% die de werknemer zelf moet betalen moet hij of zij via het cafetariamodel kunnen fiscaliseren.

5. Corona

De coronacrisis overviel de medewerkers in 2020 en leidde allereerst tot snelle aanpassingen, zodat het werk door kon gaan. Er kwamen aanpassingen en protocollen op locaties en op werkplekken. Thuiswerken stonden ineens centraal.

Sommige arbeidsvoorwaarden werden tegen het licht gehouden, zoals de reiskosten en het aanvragen of juist terugdraaien van aangevraagd verlof. In 2021 willen wij meer doordachte afspraken maken over werken onder corona.

De afspraken zullen gericht zijn op langere termijn. Het is onzeker wanneer en in hoeverre een terugkeer naar een meer normale werk, reis en leefsituatie mogelijk is. Daarbij komt dat zomaar terugkeren naar hoe het was niet wenselijk is. Vooral thuiswerken lijkt een manier om te besparen op tijd en de werkdruk te verlichten. Bovendien zal werken steeds meer verbonden raken met milieumaatregelen. Thuiswerken levert een bijdrage aan het beperken van de CO₂ uitstoot.

6. Arbocatalogus

Aanvankelijk zijn maatregelen over werken tijdens de coronacrisis vastgelegd in protocollen of andere plannen. De juridische status van dergelijke documenten is onduidelijk en ook de betrokkenheid van werknemersvertegenwoordigers en deskundigen is niet helder en verschilt per organisatie. Wij willen dat de maatregelen op het gebied van de aanpassing van arbeidsomstandigheden worden verzameld en verder ontwikkeld in onze Arbocatalogus. Vandaaruit kan de verplichte RI&E worden aangevuld met het risico van pandemieën zoals corona.

7. Werkplek

Er zijn afspraken en maatregelen nodig voor het werken op de oude locaties en op alternatieve werkplekken, zoals gehuurde locaties en thuis. Bij het werken op de oude werkplekken gaat het om maatregelen, waardoor er gewerkt kan worden volgens de laatste richtlijnen van het RIVM.

8. Hybride werken

Vooral bij de kantoor gebonden beroepen is thuiswerken de norm geworden. We willen dat werknemers waar mogelijk het recht krijgen om thuis te werken, maar indien gewenst ook het recht krijgen om deels op kantoor te werken. Dit hybride werken heeft de toekomst. We willen allereerst dat er onderzoek wordt gedaan naar wat werknemers nodig hebben en waar ze tegenaan lopen, zodat de juiste maatregelen afgesproken kunnen worden.

9. Afspraken thuiswerken

CNV Publieke Diensten ziet in een thuiswerkregeling drie pijlers:

1. De arbo-veilige werkplek: verstrekken van de benodigde middelen, zoals pc en inrichting van de werkplek.
2. De voorwaarden voor thuiswerken: bij beslissingen over thuiswerken willen we dat er rekening wordt gehouden met de individuele behoeften van de medewerkers om ook in combinatie deels op locatie te werken. Thuiswerken heeft immers zowel voor- als nadelen, o.a. afhankelijk van het werk, de thuissituatie en persoonskenmerken.
3. De thuiswerkvergoeding.

De eerste twee punten horen op de tafel van de Ondernemingsraad en de vergoeding aan de cao-tafel.

10. Invoeren van een thuiswerkvergoeding

Voor de hoogte van een thuiswerkvergoeding hanteren we minimaal de berekening van het NIBUD. De vergoeding wordt onder de vrije ruimte van de werkkostenregeling (WKR) gebracht.

11. Gevolgen thuiswerken

Er zijn gevolgen van het thuiswerken voor het welzijn van de medewerker, zoals effecten van het afgezonderd zijn, werkdruk, de vermenging van werk en privé en de situatie thuis. De bedrijfsgeneeskundige zorg en vertrouwenspersonen kunnen hierin voorzien. Maar ook werk gerelateerde aspecten, zoals het oplopen van de werkdruk.

Voor een toekomstbestendige organisatie wordt er al nagedacht welke positie het thuiswerken krijgt in de normale bedrijfsvoering. Nieuwe vormen van samenwerken en onderling overleg worden gevonden, alsook nieuwe vormen van begeleiding van de werknemer door leidinggevenden. Deze nieuwe manier van werken dient vastgelegd te worden in nieuwe bedrijfsregelingen die met de Ondernemingsraad worden afgesproken. We moeten uit de “crisis-stand” komen.

CNV Publieke Diensten ziet ook dat de huidige manier van werken effecten heeft op het vakmanschap, de professionaliteit, persoonlijke ontwikkeling en vitaliteit van medewerkers bij de waterbedrijven. Ook vragen wij aandacht voor de faciliteiten of aanpassingen voor gedeeltelijk arbeidsgehandicapte medewerkers of re-integrerende medewerkers.

12. Betrokkenheid van de medezeggenschap

Op grond van artikel 28 lid 1 van de WOR heeft de ondernemingsraad de taak de naleving te bevorderen van de voor de onderneming geldende voorschriften op het gebied van de arbeidsvoorwaarden, arbeidsomstandigheden en arbeids- en rusttijden van werknemers. Deze OR-taak beperkt zich niet tot het werken in de onderneming zelf, maar geldt ook voor thuiswerken.

13. Employability

Werknemers werken langer door, het werk verandert onder invloed van informatisering, automatisering en robotisering, de eisen die aan werknemers worden gesteld worden meer divers en bevatten naast klassieke functie-eisen ook vaardigheden en competenties. Bovendien is de arbeidsmarkt grilliger en ook krappere geworden. Er zijn veel soorten flexibele aanstellingen, het werkaanbod verandert of verdwijnt en dan heeft de werknemer een groot voordeel wanneer hij of zij gemakkelijk ergens anders aan de slag kan. In de cao Waterbedrijven kennen wij het Employability-budget (EB).

CNV Publieke Diensten wil graag bespreken of het EB voldoende is om ook daadwerkelijk de employability van werknemers bij de Waterbedrijven te vergroten.

14. Recht op onbereikbaarheid

Veel medewerkers hebben te maken met vervagende grenzen tussen werken en tijd voor andere zaken. Werknemers werken thuis of hebben te maken met flexibele arbeidspatronen, waarbij werktijden worden gedictieerd door fluctuaties in het werk. Daarbij komt dat ook de privétaken kunnen fluctueren en minder zijn te plannen, denk aan mantelzorg voor ouders of zieken. De druk om bereikbaar te moeten zijn maakt dat werknemers niet loskomen van het werk en dat verhoogt de stress. Het wordt tijd om werktijd en privétijd scherper af te bakenen. CNV Publieke Diensten wil in de cao waterbedrijven het recht op onbereikbaarheid afspreken. In overleg met de OR-en kunnen organisaties vervolgens nagaan welke bereikbaarheid hoort bij welke functies.

15. Arbeidsdeelname en werk-privé balans

Volgens recent CNV onderzoek ervaart 30% van de werknemers continu werkdruk, en ruim 60% geregeld. Als oorzaken worden genoemd dat het werk steeds veeleisender wordt, een lage bezetting en een verstoorde werk-privé balans. Circa 15% van de werknemers ervaart burn-out klachten. Wij willen afspraken maken om te komen tot een standaard werkweek van 30 uur. In Onderwijs en Zorg en Welzijn zal dit vooral betekenen dat deeltijders meer uren gaan werken. In de sectoren Overheid en Publieke diensten zullen vooral voltijders minder uren gaan werken met behoud van salaris.

Een kortere werkweek heeft te maken met de vraag in wat voor samenleving wij willen leven. Wij kiezen voor de invalshoek van optimale participatie en van evenwicht in de werk-privébalans. De nieuwe standaard werkweek kan geleidelijk worden gerealiseerd door stapsgewijs meer dan wel minder uren te gaan werken.

De werkzame beroepsbevolking is de afgelopen jaren gestegen, van bijna 7 miljoen in 2010 naar 9 miljoen in 2019. Vooral de arbeidsdeelname van vrouwen is toegenomen. Daarnaast zijn er bijna een miljoen mensen die graag (meer) zouden willen werken.

Meer uren werken heeft een positief inkomenseffect voor deeltijders. Dit betreft vooral vrouwen van wie 37% full time werkt tegen 70% van de mannen. Meer uren werken bevordert daarnaast de carrièrekansen van deeltijders.

Minder uren werken heeft als positieve effecten meer tijd voor rust en sociale contacten. Het biedt een beter evenwicht tussen werk en andere verplichtingen zoals mantelzorg en vrijwilligerswerk. En het geeft tijd voor duurzame inzetbaarheid zoals scholing, ontwikkeling en bezinning op de eigen loopbaan.

Bij elkaar genomen kunnen werknemers met de 30-urige werkweek eerder gezond en goed functionerend de pensioenleeftijd bereiken. Hiervan profiteren ook de werkgevers en de samenleving als geheel.

Voor het cao overleg stellen wij voor (op termijn) de 30-urige werkweek in te voeren met behoud van een volledig salaris. Dit kan in stappen van bijvoorbeeld 36-34-32-30 uur. Of door omgekeerd stapsgewijs meer uren te gaan werken. De 30-urige werkweek kan een bijdrage leveren aan de werkgelegenheidsdiscussie, zoals uitruil van de nieuw af te spreken cao-loonsverhoging tegen minder uren per week werken.

Bij deze afspraken horen aanvullende afspraken over efficiënter werken, minder vergaderen en telewerken. Geef werknemers meer zeggenschap over hun werk en meer regelruimte binnen hun werk. De werkdruk moet worden bewaakt.

16. Flexwerk en externe inhuur

CNV Publieke Diensten vindt dat structureel werk in beginsel zoveel mogelijk structureel moet worden ingevuld.

Concreet betekent dit dat:

- Afspraken maken over doorstroom van tijdelijk dienstverband naar vast dienstverband.
- De huidige wettelijke proeftijd in de cao vastleggen.

- Een intentieovereenkomst afspreken over het beperken van externe inhuur en uitzendkrachten.
- Voor al het werk dat wordt uitgevoerd door arbeidskrachten die geen arbeidsovereenkomst hebben met de werkgever is de intentie om hen gelijk te belonen conform de cao Waterbedrijven, tenzij dit strijdig is met wettelijke bepalingen dan wel andere cao's.
- Daar waar de verhouding tussen vaste en flexibele contracten op bedrijfsniveau daartoe aanleiding geeft, gaan werkgever en vakbonden hierover met elkaar in gesprek.

17. Rouwverlof

Het verlies van een dierbare is een ingrijpende gebeurtenis die de mens als werknemer niet onberoerd laat. De rouwende maakt een dubbel proces door dat gericht is op enerzijds verwerking en anderzijds het opnieuw vormgeven van het leven zonder de dierbare. Daarom willen wij in de cao afspraken maken over rouwverwerking. Met als doel het proces dat de werknemer doormaakt te ondersteunen en ziekte en uitval te voorkomen.

CNV onderzoek leert dat 76% van de werknemers de bestaande regelingen rond een sterfgeval onvoldoende vindt. De meningen verschillen over hoe het beter kan. Het is vooral een kwestie van goed werkgeverschap. Daar passen geen standaardregels bij. Aan de andere kant kan een duidelijke regeling wel helpen in situaties waarin de leidinggevende minder begripvol of flexibel is.

We willen in de cao afspreken dat leidinggevendenden een rouwprotocol leren hanteren:

- een (indicatieve) regeling voor verlof in de terminale fase;
- bedrijfsgeneeskundige zorg of bedrijfsmaatschappelijk werk moet rouwverwerking kunnen aanbieden;
- mogelijkheid van aanpassing van werktijden en werkzaamheden;
- een (indicatieve) regeling over flexibel op te nemen rouwverlof;
- een evaluatieafspraken over de rouwverwerking onder werknemers.

18. Pensioenakkoord 2019-2020

In het Pensioenakkoord zijn sterke punten van het Nederlandse pensioenstelsel gewaarborgd. Denk aan de verplichtstelling, de collectieve regelingen, het collectief beleggen, en de risicodeling binnen en tussen generaties.

Op dit moment (najaar 2020) moet de wetgeving voor het nieuwe stelsel worden uitgewerkt. Het CNV pleit primair voor het nieuwe collectieve pensioencontract inclusief de verplichte solidariteitsreserve. Dit contract biedt als voordeel dat het collectieve pensioenvermogen optimaal kan worden belegd en dat er een goede deling van risico's en rendementen binnen en tussen generaties mogelijk blijft. Tevens is de solidariteitsreserve in het nieuwe collectieve pensioencontract essentieel voor het behoud van de zogenaamde verplichtstelling bij bedrijfstakpensioenfondsen.

De AOW-leeftijd verschuift. Als mensen langer moeten doorwerken, dan horen daar ook maatregelen bij die dit mogelijk maken. In het pensioenakkoord zijn hier extra afspraken over gemaakt. Er wordt flink geïnvesteerd in duurzame inzetbaarheid en er zijn mogelijkheden om eerder te stoppen met werken voor mensen die in de knel zitten.

Binnen het pensioenakkoord zijn de volgende instrumenten beschikbaar gesteld:

1. Fiscale vrijstelling vervoegd uittreden (onthefving RVU-boete)	2021 t/m 2025
2. Uitbreiding verlofsparen tot 100 weken	structureel
3. Subsidieregeling DI en EU	tussen 2021 en 2025

Daarnaast blijven de bestaande mogelijkheden als generatiepacten en deeltijdpensioen beschikbaar.

19. RVU

Werkgevers die willen meewerken aan pensionering vóór de eigenlijke pensioendatum krijgen meer ruimte voor cao afspraken. De belastingheffing op regelingen voor vervroegd uittreden (fiscale boete op eerder stoppen met werken) komt te vervallen 3 jaar voor de AOW-datum van betrokkene. De zogenoemde Regeling Vervroegd Uittreden (RVU) krijgt in die drie jaar een drempelvrijstelling ten hoogste van de AOW (jaarlijks € 21.200, -). Een uitkering van maximaal € 21.200, - aan een werknemer kost de werkgever geen extra belasting van 52% meer.

De vrijstelling van de RVU-boete gaat alleen over geen extra belasting betalen. Indien een werkgever meer dan het vrijstellingsbedrag per maand/jaar bijdraagt aan de regeling moet de werkgever over het meerdere wel de RVU-boete betalen (52%).

Het gaat daarbij om afspraken over het volledig stoppen met werken, met wederzijdse vrijwilligheid voor werkgever en werknemer (individuele regeling). Op cao-niveau kunnen sociale partners nadere spelregels afspreken (collectieve regeling) voor groepen.

Wel kan de bijdrage van werkgever aan regeling gecombineerd worden met andere bronnen (eigen pensioen naar voren halen/deeltijdpensioen en eigen kapitaal). Opname van gespaard verlof zou alleen kunnen voorafgaan aan de RVU-regeling.

20. Verlofsparen

Per januari 2021 mogen werknemers hun verlof tot maximaal 100 weken opsparen om eerder met pensioen te kunnen. Hiermee wordt de huidige mogelijkheid van maximaal 50 weken verruimd. Met 100 weken kan de werknemer omgerekend twee werkjaren eerder te stoppen. Het te sparen verlof kan eventueel worden ingebracht in een tijdsparafonds, sectoraal of via de bonden.

Het gaat om extra fiscale ruimte om bovenwettelijk verlof (vakantie boven het wettelijk verlof van viermaal de wekelijkse arbeidsduur) te sparen. Bronnen voor verlofsparen zijn bovenwettelijk verlof en compensatieverlof.

21. Subsidieregeling DI

Er komt voor cao partijen een subsidieregeling *Duurzame Inzetbaarheid en Eerder Uittreden* om knelpunten op te lossen die ontstaan door het verschuiven van de AOW-leeftijd. De subsidie biedt mogelijkheden om extra in te zetten op duurzame inzetbaarheid, en om eerder uittreden te ondersteunen.

Het kabinet stelt hiervoor tussen 2021 en 2025 1 miljard Euro subsidie beschikbaar voor sectoren. 250 miljoen Euro daarvan is bedoeld voor duurzame inzetbaarheidsstimulans en 750 miljoen Euro specifiek voor aangepaste pensioenmaatregelen voor werknemers in de knel.

Deze subsidieregeling is tweeledig: binnen deze regeling kunnen mensen die nu in de knel zitten vervroegd uittreden én worden deze knelpunten naar de toekomst toe opgelost door in te zetten op duurzame inzetbaarheid. Per sector kan een subsidieaanvraag ingediend worden op basis van een sectoranalyse.

CNV Publieke Diensten ziet hierin een rol voor het Opleidings- en Ontwikkelingsfonds Waterbedrijven (zie: <https://www.oof.nl/wb>)

22. Pensioen met 45 dienstjaren

CNV Publieke Diensten wil dat werknemers die op hun 65^e 45 of meer dienstjaren achter de rug hebben een vervroegde AOW-uitkering krijgen. Dit is vooral belangrijk voor de mensen die al heel jong zijn begonnen met werken.

Binnen het pensioenakkoord is afgesproken te onderzoeken welke mogelijkheden er zijn om uitreden met 45 dienstjaren mogelijk te maken. Hoeveel mensen er precies voor in aanmerking komen en hoeveel geld zo'n regeling gaat kosten is nog onduidelijk. Op dit moment loopt een landelijk onderzoek.

In de cao VVT is uitreden na 45 dienstjaren afgesproken. Vaak maken deze sectoren gebruik van de ruimte die de ontheffing RVU-boete gaat bieden. Ook de subsidieregeling DI biedt kansen om de betaalbaarheid van deze afspraken te ondersteunen.

CNV Publieke Diensten wil in de cao afspraken maken over vervroegd uitreden van werknemers drie jaar voor hun AOW-leeftijd en waarbij bijvoorbeeld vanwege gezondheid uitval dreigt te ontstaan. Voor de financiering kan gebruik worden gemaakt van de RVU vrijstelling en de Subsidieregeling Duurzame Inzetbaarheid.

23. Wacht- en storingsdienst en volcontinudienst

In de cao Waterbedrijven hebben wij verschillende duurzame inzetbaarheidsinstrumenten opgenomen om als medewerker gezond en vitaal de pensioengerechtigde leeftijd te laten halen. Echter, de sector Waterbedrijven kent ook verzwarende omstandigheden, zoals de wacht- en storingsdienst (WSD) en de volcontinudienst (VD).

CNV Publieke Diensten zou graag zien dat er een onderzoek wordt uitgevoerd naar de belasting en belastbaarheid van werknemers in WSD en VD in relatie tot leeftijd. Een belangrijke vraag die hierin meegenomen wordt is de mogelijkheid om invloed uit te oefenen op je eigen werktijden en de rol van het Inzetbaarheidsbudget (IB) en het Employabilitybudget (EB).

24. Aanvullende en/of gewijzigde voorstellen

Wij behouden ons het recht voor om tijdens de onderhandelingen aanvullende en/of gewijzigde voorstellen in te dienen.

Tot zover onze voorstellen met betrekking tot de nieuw af te spreken cao Waterbedrijven 2021 e.v.